

“En aquesta feina la discreció és fonamental”



Antoni Jaén a la sala de plens de Banyoles. Foto: R. E.

El mes passat es va jubilar el conserge de l'Ajuntament de Banyoles, Antoni Jaén (la Garriga, 1942), una persona molt coneguda i molt respectada a la casa. Com va anar, que entrés a treballar aquí? Jo venia del món tèxtil. Havia treballat en una empresa banyolina, en uns laboratoris, després vaig tenir una petita empresa familiar a Martorell... Però vaig quedar a l'atur. Aleshores vaig fer unes oposicions per entrar a treballar a l'Ajuntament. D'això ja en fa tretze anys. De seguida va fer de conserge? De conserge, sí, però a unes escoles. Vaig estar a la de la Draga, quan encara estaven en barracons, i vaig viure el trasllat a l'edifici nou, que va ser una feina complicada. Seguidament em van proposar venir a

l'Ajuntament perquè consideraven que tenia el perfil adient. M'ho vaig rumiar molt perquè ja em faltava poc per jubilar-me i suposava un canvi. Quan vaig venir hi havia un govern d'Esquerra, l'alcalde era en Pere Bosch. Quan va entrar l'actual, en Miquel Noguer, em va proposar que continués. I jo, la mar de content. En què consisteix la feina del conserge de l'Ajuntament de Banyoles? Es tracta de controlar les entrades i les sortides i tenir cura del manteniment de l'edifici, procurar que tot funcioni, obrir i tancar... En realitat he fet les feines que em tocaven i també algunes que no. He procurat cobrir les necessitats que anaven sortint. Segur que d'anècdotes en deu tenir unes quantes. Sí, sí. Mira, en la constitució de l'Ajuntament del 2007, al final de l'acte vaig trobar a faltar una medalla d'aquelles que es posen als regidors per a la cerimònia. Jo vinga buscar-la, vinga buscar-la. I resulta que la tenia a casa una regidora que es pensava que la medalla era seva i se la podia quedar. Quin consell donaria al seu successor o successora? Que sigui discret. En aquesta feina la discreció és fonamental. I cal ser educat amb tothom i anar posant el granet de sorra del dia a dia, ja que al final fas una muntanya. I a partir d'ara, què? Bé, sóc el director de l'esbart dansaire i vicepresident del Foment de la Sardana. De feina, en tindrè. I per descomptat, estic disposat a col·laborar amb l'Ajuntament i la ciutat, per al que faci falta.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 14-08-2013 Pàgina 6

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/669995-en-aquesta-feina-la-discrecio-es-fonamental.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mexSocietat&utm_source=rss&utm_medium=mexSocietat&utm_campaign=rss